

De Samaritaanse vrouw

Het blijft boeien, die geschiedenis van de Samaritaanse vrouw.

Een vrouw die maar liefst vijf mannen had gehad, en die zij nu had, was haar man niet, dus met die zesde leefde ze zagezegd samen.

Maar ze was wel vijf keer getrouwd geweest; dat is zelfs in België en Nederland zeldzaam.

We lezen in Joh. 4:4/6 het volgende:

4 En Hij moest door Samaria gaan. De kortste weg naar Galilea is: dwars door het gebied van de Samaritanen reizen en normaal deden de Joden dat niet.

De Joden hadden zagezegd de pest aan de Samaritanen, o.a. omdat zij huwelijken aangingen met de omringende volken.

Maar Jezus moest er door heen. Hij werd door de Geest geleid om Samaritanen de blijde boodschap te brengen en iemand in nood te ontmoeten.

5 Hij kwam dan bij een stad in Samaria, Sichar genoemd, dicht bij het stuk grond dat Jakob zijn zoon Jozef gegeven had. En daar was de bron van Jakob.

Tegenwoordig heet dat dorp Askar (dicht bij de nederzetting Nabloes) en deze bron ligt op een wegsplitsing ongeveer 1 ½ km. van dat dorp verwijderd en wordt nog gebruikt.

Er welt nog steeds water uit op in de regentijd. Dat de vrouw zich zo ver van huis begeeft om water te putten, is opvallend en doet vermoeden dat zij gemeden of uitgestoten werd door haar dorpsgenoten.

6. Jezus nu ging, vermoeid van de reis, bij de bron zitten. Het was ongeveer het zesde uur.

Onze Heere Jezus was Zoon van God maar ook werkelijk mens. Stoffig, moe, hongerig en dorstig ging Hij zitten op de rand of tegen de rand van de waterput.

Dat Hij zo vermoeid was, is begrijpelijk want Hij en Zijn disci-

pelen kwamen uit het Jordaandal, waar Johannes doopte.

En het Jordaandal ligt ongeveer 300 meter onder de zeespiegel.

En het dorp Sichar lag aan de voet van twee bergen, namelijk de bergen Ebal en Gerizim.

Dus Hij en Zijn discipelen moesten een lange weg van honderden meters omhoog klimmen. Geen wonder dat Hij vermoeid was.

Jezus was enerzijds de Zoon van God en anderzijds de Zoon des mensen. Geboren uit de vrouw Maria en zij had een vlees, van Adam na de zondeval.

Hetzelfde vlees als ons vlees en in dat vlees kwam onze Heere Jezus Christus. Daardoor kon Hij ook in alle dingen op gelijke wijze als wij verzocht worden, zonder te zondigen.

7 Er kwam een vrouw uit Samaria om water te putten. Jezus zei tegen haar: Geef Mij te drinken.

8 Want Zijn discipelen waren weggegaan naar de stad om voedsel te kopen.

Jezus had dorst maar op het ogenblik dat hij die vrouw zag, maakte zich een nieuwe dorst van Hem meester, geen dorst naar water voor Zijn lichaam, maar dorst naar redding van deze verworplinge.

9 De Samaritaanse vrouw dan zei tegen Hem: Hoe vraagt U, Die een Jood bent, van mij te drinken, die een Samaritaanse vrouw ben? Want Joden hebben geen omgang met Samaritanen.

10 Jezus antwoordde en zei tegen haar: Als u de gave van God kende, en wist Wie Hij is Die tegen u zegt: Geef Mij te drinken, u zou het Hem hebben gevraagd en Hij zou u levend water gegeven hebben.

Hier kunnen wij uit leren, hoe Jezus mensen benaderde. Eerst een natuurlijke vraag: *Geef Mij te drinken.* Dan een vraag van de vrouw die verbaasd is dat een Joodse man iets aan haar vraagt,

want zij is immers een Samari-
taanse.

Op die vraag gaat Jezus niet in
maar Hij maakt de vrouw
nieuwsgierig door te zeggen:

*Als u de gave van God kende ...
als u wist wie het is, Die met u
spreekt ...*

dan zou u Hem om water ge-
vraagd hebben en Hij zou u le-
vend water gegeven hebben.

De woorden van Jezus blijven in
haar hangen ... levend water ...
wie is deze Man?

*11 De vrouw zei tegen Hem:
Heere, U hebt geen emmer en de
put is diep; waar hebt U dan het
levende water vandaan?*

*12 Bent U soms meer dan onze
vader Jakob, die ons de put ge-
geven heeft en zelf daaruit ge-
dronken heeft, evenals zijn kin-
deren en zijn kudde?*

De put is diep en dat klopt na-
melijk 27 meter.

Denk eens in wat Jakob en zijn
zonen gegraven hebben! Drie
meter naar beneden graven is al
veel maar zij gingen maar liefst
27 meter naar beneden en toen
werd hun moeite dan ook be-
loond.

Ze vonden zuiver, opborrelend
water, zogenaamd levend water
omdat het opborrelde.

De vrouw denkt na en zegt:
U heeft geen emmer ... hoe kunt
U mij dan levend water geven.

Wat bent U voor Iemand, bent U
meer dan onze vader Jakob – die
heeft hier vroeger óók uit deze
bron gedronken.

En dan gaat Jezus meer over dat
levende water vertellen:

*13 Jezus antwoordde en zei te-
gen haar: Ieder die van dit wa-
ter drinkt, zal weer dorst krij-
gen,*

Hoe waar is dit voor alle aardse
bronnen. Al drinkt men b.v. nog
zo veel uit de bron van rijkdom,
men dorst al gauw weer naar
meer.

Meer, meer, van het aardse. Je dorst wordt er niet door gelest. Doorgaans hebben vrouwen genoeg kleren en sjaaltjes maar ze blijven doorkopen.

Er zijn dingen die ontspannend en leuk zijn en geoorloofd, maar in de kern van de zaak kan alleen het levende water de mens echt gelukkig maken.

Van alle aardse bronnen geldt: je zult er weer dorst van krijgen.

14 Maar wie drinkt van het water dat Ik hem zal geven, zal in eeuwigheid geen dorst meer krijgen.

*Maar het water dat Ik hem zal geven, zal in hem een bron wor-
den van water dat opwelt tot in het eeuwige leven.*

Prachtige woorden van Jezus. Het water dat Hij in ons binnenste wil geven, dat zal in je kunnen worden tot een bron, een innerlijke bron van levend water, dat opspringt, dat opwelt tot in het eeuwige leven.

Men kan stellen: laten we bij herhaling (telkens weer) drinken van het water, dat de Heere Jezus geeft, dan zal onze dorst voor altijd gelest zijn.

Het is ook een ontwikkeling, een proces: van het ontvangen van levend water tot het ontstaan van een innerlijke fontein van levend water.

Wat is echter dat levende water, dat Jezus ons wil geven? Dat is de Heilige Geest die Hij in ons binnenste wil geven als een opwellende bron.

De Geest is het beeld van dit water. Jezus riep uit op het tempelplein tijdens het Loofhuttenfeest.

Hij riep en dat staat in Johannes 7:37 en verder:

37 En op de laatste, de grote dag van het feest, stond Jezus daar en riep: Als iemand dorst heeft, laat hij tot Mij komen en drinken.

Hij kan dus dat levende water geven. Als je dorst hebt naar dat

heerlijke, zuivere, levende water, dan moet je bij Hem zijn en het aan Hem persoonlijk vragen.

38 Wie in Mij gelooft, zoals de Schrift zegt: Stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien.

En Johannes voegt daar aan toe:
En dit zei Hij over de Geest, Die zij, die in Hem geloven, ontvangen zouden.

Ieder wedergeboren christen heeft de Geest, maar nu gaat het er om dat het in ons een fontein wordt, zodat die stromen van levend water uit ons binnenste vloeien.

In Hem geloven, zoals de Schrift zegt, bijvoorbeeld de woorden, die Hij noemt in de bergrede.

De vrouw snapte er nog niet veel van en zei: Geef mij dat water; dan zal ik geen dorst meer hebben en hoef ik niet meer hierheen te lopen om water te putten.

Johannes 4:16

En dan Jezus zei tegen haar: *Ga heen, roep je man en kom hier.*

17 Toen zei de vrouw op haar beurt: Ik heb geen man.

En toen zei Jezus tegen haar: Dat klopt want je hebt vijf mannen gehad en die je nu hebt, is je man niet.

Toen kreeg de vrouw in de gaten, dat er een profeet voor haar stond.

Ze komt nog met een vraag waar je nu moet aanbidden en uiteindelijk zegt ze tegen Jezus dat er een Messias moet komen.

En dan zegt Jezus tegen haar: Ik, die met je spreekt, Ik ben de Messias.

De vrouw geloofde deze woorden van Jezus en liet van blijdschap haar waterkruik staan en liep terug naar de stad en sprak tegen de mensen in haar woonplaats (vers 29)

29 Kom, zie Iemand Die mij alles gezegd heeft wat ik gedaan

heb; zou Hij niet de Christus zijn?

30 Zij dan gingen de stad uit en kwamen naar Hem toe.

En dan zegt Jezus tegen Zijn discipelen:

35 Sla uw ogen op en kijk naar de velden, want zij zijn al wit om te oogsten.

39 En velen van de Samaritanen uit die stad geloofden in Hem om het woord van de vrouw, die getuigde: Hij heeft alles tegen mij gezegd wat ik gedaan heb.

40 Toen dan de Samaritanen bij Hem gekomen waren, vroegen zij Hem bij hen te blijven, en Hij bleef daar twee dagen.

41 En er kwamen er nog veel meer tot geloof, vanwege Zijn woord,

42 En zij zeiden tegen de vrouw: Wij geloven niet meer om wat u zegt, want wijzelf hebben Hem gehoord en weten dat Hij werkelijk de Zaligmaker van de wereld is, de Christus.

Wie dorst heeft naar dit levende water, als een inwonende, opwellende bron, die moet tot Jezus gaan om te drinken.

Jezus riep immers: Als iemand dorst heeft, laat hij tot Mij komen en drinken.

En als je dan gaat geloven, zoals de Schrift het zegt, dan zal dat levende water in je worden tot een bron die in je opspringt tot in het eeuwige leven.